

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **J. Š.**, zastoupené JUDr. Zdeňkou Doležilkovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Nová Bělá, Ovesná 7, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 5.5.2017 č.j. MSK 59971/2017, sp. zn. DSH/5973/2017/Tká, o změně rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č.j. SMO/071100/17/DSČ/Mas ze dne 22.2.2017, o **dopravním přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Magistrát města Ostravy vydal dne 22.2.2017 rozhodnutí č.j. SMO/071100/17/DSČ/Mas, jímž uznal žalobkyni vinnou tím, že dne 18.11.2016 v 19:30 hodin v Ostravě-Hrabůvce po pravém chodníku ulice Cholevova ve směru

jízdy od ulice Plzeňská řídila jízdní kolo ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila požitím alkoholického nápoje, kdy jí byla ověřeným dechovým analyzátozem zn. Alcotest 7510 Standard zjištěna hladina alkoholu ve výši 2,12 g/kg, po odečtu odchylky, která představuje pesimistickou hodnotu přepočtového faktoru a maximální hodnotu nepřesností přístroje, byla jako nejnižší hodnota alkoholu stanovena hodnota 1,82 g/kg. Žalobkyně tímto jednáním měla porušit ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž měla spáchat přestupek podle ust. § 125c téhož zákona. Výše uvedeného dne a hodiny na téže místě užila jako řidička kola k jízdě chodník, i když jiní účastníci provozu na pozemních komunikacích než chodci nesmějí chodníku používat, čímž měla porušit úmyslně ust. § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu a spáchat tím přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) tohoto zákona. Za oba uvedené přestupky byla žalobkyni uložena podle ust. § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 25 200 Kč. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně zavázána zaplatit náklady správního řízení ve výši 1000 Kč.

K podanému odvolání žalobkyně žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že nahradil text jeho výroku „...nejnižší hodnota alkoholu hodnota 1,82 g/kg“ textem „... nejnižší hodnota stanovena hodnota alkoholu hodnota 1,81 g/kg“ a text „Tímto svým jednáním měla obviněná úmyslně porušit ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu“ nahradil textem „Tímto svým jednáním měla obviněná z nedbalosti porušit ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu“. Text „...pokuta ve výši 25 200 Kč“ nahradil žalovaný textem „...pokuta ve výši 25 000 Kč“ a ve zbytku prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

Žalobkyně podala proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu a namítala, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno v rozporu s ust. § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., neboť jízdní kolo není vozidlo ve smyslu tohoto zákonného ustanovení, a vytýkaného přestupku se proto nemohla dopustit. Napadla skutkové zjištění správního orgánu o požití alkoholického nápoje, které je nesprávné, neboť správní orgán nevzal v úvahu, že použitý dechový analyzátor nebyl předepsaným způsobem kalibrován a výsledky jeho měření proto nemohou být průkazné. V souvislosti s tím také namítala, že protokol o dechové zkoušce nebyl na místě vytištěn a podepsán a že pro chybu tiskárny se tak stalo až dodatečně. Mělo být přihlédnuto k jejímu vážnému zdravotnímu stavu, v důsledku kterého měla pomalé odbourávání alkoholu z krve. Uložená pokuta ve výši 25 000 Kč je zcela nepřiměřená s přihlédnutím k tomu, že je nemajetná důchodkyně a částka pokuty je pro ni zcela likvidační. Závěrem své žaloby namítala vadu řízení před správním orgánem v tom, že úřednice na začátku jednání vykázala z jednacích síní jejího syna Ing. O. Š., který ji měl u jednání zastupovat jako zmocněnec na základě plné moci, kterou měla právo udělit mu – jak se dodatečně dozvěděla – i jen ústně do protokolu. Dotyčná úřednice ji měla o této možnosti poučit a zastupování Ing. Š. umožnit; za takové řádné poučení nelze považovat písemný text protokolu o jednání, který podepsala. Protokol o jednání si neměla čas vůbec přečíst a jeho obsah včetně údajného poučení jí nebyl ústně sdělen. Její podpis na protokolu je tak pouze formální a nemůže založit řádné poučení o možnosti nechat se zastoupit. Správní orgán tím podle žalobkyně porušil její právo na spravedlivý proces zaručený čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Žalobkyně proto navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 5.5.2017 č.j. MSK 59971/2017, sp. zn. DSH/5973/2017/Tká a obsahem připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i obsahem správního spisu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností sp. zn. S-SMO/454149/16/DSC a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při svém rozhodování krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1,2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen s.ř.s.).

Pokud jde o skutková zjištění vyplývající ze správního spisu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, zjistil z něj krajský soud následující skutečnosti:

- z oznámení o přestupku ze dne 21.11.2016 adresovaného správnímu orgánu I. stupně, že žalobkyně je podezřelá z přestupku shora uvedeného;
- z oznámení přestupku sepsaného na místě kontroly dne 18.11.2016 a z úředního záznamu ze dne 18.11.2016, že žalobkyně byla zastavena v 19:30 hod. dne 18.11.2016 v Ostravě – Hrabůvce na ul. Cholevova spolu s další cyklistkou V. Š., kdy na jízdním kole jely po pravém chodníku této ulice ve směru jízdy od ul. Plzeňské. Podle úředního záznamu byly obě cyklistky podrobeny vyšetření za účelem zjištění, zda nejsou ovlivněny alkoholem, přičemž u žalobkyně byla při první dechové zkoušce v 19:45:54 hod. naměřena hodnota 2,12 promile alkoholu v dechu a při druhé v 19:52:45 hodin 2,06 promile alkoholu v dechu. Žalobkyně uvedla, že konzumovala dne 18.11.2016 dopoledne v blíže neupřesněné době alkoholické nápoje, nejprve několik skleniček slivovice a poté odpoledne od 18:00 do 19:20 hod. téhož dne ještě asi 1 l 12° piva Radegast. Uvedený úřední záznam obsahuje poznámku o tom, že z důvodu poruchy tiskárny dechového analyzátoru Dräger byly předmětné sjetiny dechových zkoušek vytištěny dodatečně (pozn. soudu do správního spisu byly záznamy o dechové zkoušce žalobkyně zažurnalizovány dne 21.11.2016 pod čl. 5-8). Podle téhož úředního záznamu si žalobkyně i druhá řidička přečetly protokoly o provedené dechové zkoušce a souhlasily s naměřenými hodnotami;
- z ověřovacího listu Českého metrologického institutu ze dne 6.3.2016 č. 7051-OL-D0381-16, že analyzátor alkoholu v dechu (digitální) typu Alcotest 7510 Standard byl ověřen dne 7.3.2016, přičemž doba platnosti tohoto ověření končí dnem 7.3.2017;
- z protokolu o zkoušce ze dne 15.8.2016, že předmětný analyzátor Alcotester 7510 byl zkontrolován a shledán jako vyhovující s tím, že doporučená doba příští kalibrace byla stanovena na 13.2.2017;
- z oznámení o zahájení řízení, že správní orgán I. stupně předvolal žalobkyni k ústnímu jednání na den 3.1.2017, v němž ji mimo jiné poučil o tom, že jako obviněná se může v řízení o přestupku podle ust. § 33 správního řádu dát zastoupit

zmocněncem, kterého si zvolí. Byla také poučena o tom, že zmocnění k zastoupení se prokazuje plnou mocí a že plnou moc lze udělit i ústně do protokolu;

- z protokolu o ústním jednání ze dne 3.1.2017, že v něm je obsaženo rovněž poučení o možnosti žalobkyně dát se v řízení o přestupku zastupovat advokátem nebo jiným zmocněncem, kterého si zvolí. V protokolu se dále konstatuje, že „po zopakování obvinění obviněná uvádí, že obvinění i poučení porozuměla, advokáta (zmocněnce) si nevolí a nejsou jí známy okolnosti, které by bránily v projednání věci“. K vytykánému přestupku žalobkyně uvedla, že to byla chyba, jely po chodníku, který byl osvětlený a po kterém nikdo nešel. Bylo to pár metrů a pak už by byly na cyklistické stezce. Byla u známých, kde ochutnala slivovici, kterou si chtěla koupit. Šly nejdříve pešky, pak se rozhodla, že už mohou jet;

- z rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 18.1.2017, že tímto rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou shora uvedenými přestupky a že jí byla uložena pokuta ve výši 25 200 Kč včetně povinnosti paušální náhrady nákladů přestupkového řízení ve výši 1000 Kč.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je dále odvolání žalobkyně ze dne 8.2.2017, doplněné podáním ze dne 16.2.2017, o kterém rozhodl žalovaný shora uvedeným žalobou napadeným rozhodnutím.

První žalobní námitkou žalobkyně byl nesouhlas se všemi výroky rozhodnutí správního orgánu I. stupně s tím, že toto rozhodnutí je v rozporu s ust. § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 316/2000 Sb., neboť jízdní kolo není vozidlo ve smyslu tohoto ustanovení. Žalobkyně se proto vytykáného přestupku nemohla dopustit. Ust. § 2 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, vymezil základní pojmy, přičemž pod písm. f) je výslovně uvedeno, že vozidlo je motorové vozidlo, nemotorové vozidlo nebo tramvaj. Pod písm. h) téhož ustanovení je blíže rozveden pojem nemotorového vozidla tak, že je jím přípojně vozidlo a vozidlo pohybující se pomocí lidské nebo zvířecí síly, např. jízdní kolo, ruční vozík nebo potahové vozidlo. Z uvedeného tedy jednoznačně plyne, že i jízdní kolo je pod pojem vozidlo podřaditelné a jeho použitím je možno spáchat přestupek uvedený v ust. § 125c odst. 1 písm. c) citovaného zákona.

Další žalobní námitkou byla nesprávnost zjištění správního orgánu o požití alkoholického nápoje žalobkyní, neboť použitý dechový analyzátor nebyl předepsaným způsobem kalibrován a že výsledky jeho měření proto nemohou být průkazné. S touto žalobní námitkou nemůže krajský soud souhlasit, neboť žalobkyně nepředložila ani neoznačila jediný důkaz o tom, že by předmětný dechový analyzátor skutečně nebyl předepsaným způsobem kalibrován; naopak tuto námitku vyvrací ověřovací list použitého analyzátoru, jakož i protokol o jeho zkoušce ze dne 15.8.2016 s tím, že datum další kalibrace bylo stanoveno na 13.2.2017. To, že protokol o dechové zkoušce nebyl na místě kontroly vytisknut a podepsán a že pro chybu tiskárny byl vyhotoven až dodatečně, rozhodně není důvodem vzbuzujícím pochybnosti o správnosti provedení dechových zkoušek. Navíc z oznámení přestupku ze dne 18.11.2016 je mj. zjištělé, že žalobkyně na místě samém s naměřenými hodnotami souhlasila.

Žalobkyně namítala, že mělo být přihlédnuto k jejímu vážnému zdravotnímu stavu, pro který byla též hospitalizována a v důsledku kterého měla pomalé odbourávání alkoholu v krvi. Tato žalobní námitka je zcela bezvýznamná, neboť rozhodné pro posouzení, zda se fyzická osoba dopustila přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídila vozidlo – v daném případě jízdní kolo ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila požitím alkoholického nápoje, je to, že alkoholické nápoje požila a nikoliv to, jak rychlé či pomalé má odbourávání alkoholu z krve. Podstatné pro spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. je tedy skutečnost prokázání ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou a je nutno připomenout, že v České republice platila a platí tzv. nulová tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel.

Další žalobní námitkou uplatněnou v žalobě bylo to, že uložená pokuta ve výši 25 000 Kč je pro žalobkyni zcela nepřiměřená zejména ve vztahu k jejím sociálním poměrům. Ani tuto žalobní námitku nemohl krajský soud hodnotit jako důvodnou se zřetelem k ust. § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu, podle něhož se za přestupek uvedený mj. i pod písm. c) téhož zákona uloží pokuta od 25 000 do 50 000 Kč. Pokuta byla žalobkyni uložena na samé spodní hranici uvedeného rozpětí. Nutno dodat, že nižší pokutu než uvedenou v citovaném ustanovení správní orgány uložit nemohly a jejich rozhodnutí v takovém případě nemůže změnit ani krajský soud v rámci použití tzv. moderačního práva.

Závěrem své žaloby pak žalobkyně namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí v důsledku vady řízení spočívající v tom, že úřednice na začátku jednání před správním orgánem I. stupně z jednacích místnosti vykávala syna žalobkyně Ing. O. Š., který ji měl zastupovat na základě plné moci jako zmocněnec. Plnou moc mu měla právo udělit i ústně do protokolu, což se dozvěděla až dodatečně. Žalobkyně namítala, že ji o možnosti zastupování Ing. Š. měla poučit úřednice, která tak v rozporu se zákonem neučinila. Žalobkyně nepovažuje za řádné poučení písemný text protokolu o jednání, který podepsala a který si neměla čas přečíst, přičemž ústně jí obsah tohoto protokolu sdělen nebyl. Podle ust. § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí, přičemž plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. Krajský soud především podotýká, že o tomto právu byla žalobkyně prokazatelně též poučena v oznámení o zahájení přestupku – předvolání k ústnímu jednání ze dne 1.12.2016, které si podle doručky oproti vlastnoručnímu podpisu dne 2.12.2016 osobně převzala. Kromě toho uvedené poučení je obsaženo i v protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 3.1.2017, který žalobkyně rovněž vlastnoručně podepsala a tímto podpisem též stvrdila, že obvinění o přestupku i poučení porozuměla, že si advokáta (zmocněnce) nevolí a že jí nejsou známy okolnosti, které by bránily projednání věci. Z uvedeného krajský soud dovozuje, že žalobkyni nic nebránilo v tom, aby v průběhu správního řízení plnou moc udělila zmocněnci, kterého si za tím účelem zvolila. V řízení nebylo prokázáno, že by toto právo bylo žalobkyni jakýmkoliv způsobem ze strany správních orgánů znemožněno a že by správní řízení v důsledku toho zatíženo procesní vadou bylo způsobující nezákonnost vydaných rozhodnutí.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.r.s. jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 12. října 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce